

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Punctum Difficultatis 1. Adseruntur aliorum explicationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

DICES 2. Si non requiritur ad vitalitatem receptio actionis, sequitur, quod si lapis assumatur ad productionem intellectus in Petro, erit illi intellectus illa vitalis.

RESPONDETUR. Negando Sequelam. Ratio quia necdum lapis eliceret illam intellectum ab intrinseco.

DICES 3. Assumatur Petrus ad producendam intellectum in Paulo, eo casu movebitur ad illam ab intrinseco, & tamen illa productio, non erit illi vitalis, idque non ex alio capite, quam quia illam intellectum non recipiet in se. Ergo ratio vitalis Essentialiter stat, in illa immanentia unionis.

RESPONDETUR. Dupliciter posse assumi Petrum ad producendam intellectum in Paulo. 1. Ut eliciat intellectum in se, quam postea Deus transferat in Paulum. Et dico, non esse illic assumptionem rigorosam, sed potius impeditorem unionis cum intellectu Petri. Assumptio enim rigorosa in linea efficiens, stat in productione effectus supra naturam, vel quoad Entitatem, vel quoad modum operandi: neutrum autem horum competit illi intellectui, quam elicitam à Petro, transfert Deus in Paulum: & hæc productio est illi vitalis, atque si nunquam translata fuisset illa intellectus in Paulum. Quia si non fuisset translata fuisset vitalis. Ergo etiam quamvis transferri debuit, non desit esse vitalis, quia per hoc quod alicui postea evenire debet, non mutatur res.

2. Potest assumi Petrus ad producendam intellectum in Paulo, ita, sicut assumeretur etiam lapis, ad eandem producendam, & sic illa intellectus, non erit vitalis Petro, non ex defectu immanentiae per unionem, sed quia non est ab intrinseco, non enim habet Petrus intrinsecam vim, producendi intellectus, in anima, quæ non est ipse producat.

PRÆMITTO 7. Præter jam dicta in explicatione vitæ, ad hoc attendi debet, ne ratio vitæ conveniat emanationi passionum & potentiarum ab anima, si hæc sunt distinctæ. Item ut salvet in Deo rationem vitæ. Denique ut salvet quomodo ignis dum augetur non vivat, vivat autem planta.

Punctum Difficultatis 1.

Adferuntur aliorum Explicationes.

EXPLICATIO I. post alios, rationem vitæ recentior Suarez, quod sit principium motus, per se immanentis ab intrinseco. Hæc Explicatio

NON SATISFACIT 1. Quia de essentia vitalitatis non est immanentia per unionem & receptionem in Subiecto ut probatum supra, & tamen hanc immanentiam per unionem supponit dicta definitio.

NON SATISFACIT 2. Quia anima emanans potentias emanat illas ab intrinseco, & est principium illarum per operationem immanentem, & tamen non vivit illas emanando ut communiter docetur, & alias posset dici ignis vitaliter emanare calorem.

RESPONDET recentior Suarez productio nem passionum non esse vitalem, quia tribuuntur externo generanti, itemque motum elementorum v.g. ad sua loca, quia hæc loca, data sunt illis, à generante, ut propria.

CONTRA est imo. Quia talis debet dari definitio vitæ, ut illa ipsa contineat prædicata quibus excludantur, ea quibus non competat vivere, hoc autem non facit dicta definitio; quia quando quæro, cur ab intrinseco non proficiatur emanatio passionum, respondit: quod tribuantur generanti, de quo tamen nihil loquitur ipsa definitio, saltem distinctè: præcipue quia proficisci passiones ab intrinseco & tamen tribui generanti, nihil aliud in re est nisi proficisci à principio, quod illas passiones non emanasset, nisi fuisset productum à generante. Quid autem hoc obstat vitalitati, si illa stat præcisè in hoc, quod est esse principium motus per se immanentis ab intrinseco.

CONTRA 2. Penamus per impossibile, animam rationalem esse à se, emanare tamen ex se potentiam intellectivam distinctam, illa emanatio non esset jam attribubilis producenti. Numquidne jam deberet esse vitalis? & cum hoc proficisci à generante, non inferat ullum influxum immediatum in ipsam emanationem passionum, sed illa emanatio est totaliter à forma, cur non motus ad illam emanationem, dicendus erit esse ab intrinseco adeoque vitalis.

CONTRA 3. Quia operationes intelligenti productæ ab intellectu, non producuntur, nisi ponatur anima, & tamen operationes illæ non tribuuntur ipsimet generanti. Ergo nec tribui debent emanationes potentiarum, cum utrobique, scilicet, tam ad operationes, quam ad emanationes, ponatur modus ab intrinseco.

Neque valet si dicas, perfici animam potentiis ideoque illarum effectum tribui generanti. Dicam enim & ego intellectum perfici operationibus. Dices perfici per accidens. Dicam etiam potentias perfectivas esse animæ per accidens. Dices qui dat esse, hoc est generans, vel producat, dat consequentia ad esse. Dicam & ego actus potentia, esse actus consequentes ad esse potentia. Denique quaecumque attuleris

† (1) 3

dispa-

disparitatem, illam ego accepto, & ex eo infero, te non recte explicasse hac definitione actum vitalem, quia non desumis illam ex ipsis terminis definitionis.

NON SATISFACIT 3. Quia hæc explicatio non ostendit cur ignis, cui intrinseca potentia est calefactiva, dum producit calorem, non agat vitaliter itemque dum se augmentat; nam augmentando se, movetur, & quidem non ab alio, sed à se, adeoque ab intrinseco illa augmentatio immanet illi.

RESPONDET recentior Suarez. Motum ignis se augmentantis non esse vitalem, quia motus ille non est immanens, nec talis suapte natura, sed solum per accidens, augmentatur enim per subministrationem pabuli.

CONTRA est. Tum quia augmentatio quæ est per subministrationem pabuli in nutritione est vitalis. Ergo ex hoc principio, quod ignis se augmentet, per subministrationem pabuli, si cætera adsint, nempe motus ab intrinseco, non desinet esse vitalis. Tum quia de hoc ipso quaeritur, quid sit esse istum motum suapte naturalem, ut illa talitas, fundet vitalitatem. Tum quia accrementum illud partis & materiæ, quod accipitur per nutritionem, per Accidens accrescit, poterat enim primo informari ab Anima. Ergo illud incrementum non suapte natura, sed per Accidens est tale, & tamen illud incrementum habetur per actionem vitalem. Unde nova definitione explicandum venit, quid sit esse motum immanentem, non talem suapte natura, sed solum per Accidens.

EXPLICAT 2. Oviedo. Vivens esse illud in actu primo, quod est principium actionis, ex sua essentia immanens, quæ supponat præter principium activum & passivum, aliud principium illius, respectu cuius immanens dicitur. Explicat hanc definitionem suam in manifeste viventibus, nutritio, præter vivens, respectu cuius immanens dicitur, supponit materiam alimenti & alterationes, adeoque supponit aliud præter vivens; sensatio externa, supponit speciem impressam & præsentiam objecti, sensatio item interna, supponit sensationem externam, volitio intellectionem, intellectio speciem. *Hæc Explicatio*

NON SATISFACIT 1. Quia ultimo differentialis ratio viventis per hanc definitionem esset, supponere aliud principium præter passivum & activum; nam reliqua conveniunt essentia unicuique, in emanatione suarum passionum. Sed in hoc non potest stare differentialiter ratio vitæ; quod ipsum probatur. Quia vita debet stare in aliquo ejusmodi differentiali, quod ipsum differentiale, importet principium operandi, ex ratione ipsa operandi, differens

ab aliis principiis. Non enim ratio vitæ, est aliquid passivum vel mortuum, sed hoc quod est præsupponere aliud præter principium activum & passivum, stare potest cum hoc, ne inferat operandi principium, differens à principiis mortuis. Neque enim illa præsuppositio alius principii, ex vi sui conceptus & verbis in definitione positis, infert quidquam exclusivum principii mortui, quid enim? Porro sicut malè assignaretur id pro ratione differentiali hominis, quod posset stare cum ratione bruti; ita nec rectè assignabitur pro ratione differentiali vitæ, quod posset stare cum principiis mortuis.

NON SATISFACIT 2. Quia sensatio vitalis, potest divinitus exerceri, sine ulla præsentia objecti, adeoque non supponendo aliud præter principium elicativum & receptivum. Neque valet si dicas quod supponeretur tunc concursus Dei indebitus; quia ex vi concursus indebiti, non sumitur differentialiter ratio vitæ, hic autem quaeritur de tali ratione, quæ adferat rationem vitæ.

RESPONDEBIS, quod supponere aliud præter principium activum & passivum, se solo, non fundet rationem vitæ, licet fundet in circumstantia principii operantis ab intrinseco & recipientis.

CONTRA est, quia ex hac responsione sequitur nullum dari prædicatum differentiale vitæ, à principiis mortuis distinctivum. Quod ipsum probatur; quia hoc quod est esse principium ab intrinseco, convenit alicui mortuo, neque enim ignis ab extrinseco movetur ad combustionem; hoc, quod est esse immanenter receptivum, convenit mortuo cæteroque igni, dum emanatum à se calorem, in se recipit. Hoc etiam quod est supponere aliud principium activum & passivum, stat cum ratione principii mortui, quid enim implicat. Ergo non adfers prædicatum differentiale vitæ.

NON SATISFACIT 3. Quia sequitur vi illius ignem se augmentantem vivere, nam in nutritione præter principium activum & passivum præsupponitur aliud nempe alimentum & alterationes, ita & in præsentia. Deinde sequeretur quod notitia, quam aliquis Angelus habet de se existente, non sit vitalis; quia per illum hic numero 29. intellectus & voluntas si sint accidentia superaddita non producuntur vitaliter, quia supponunt nudam animæ entitatem. Ergo cum etiam cognitio quæ cognoscit Angelus se existere, supponat nudam Angeli entitatem non erit vitalis, neque enim Angelus per superadditam speciem noscit se existere. Denique ex vi hujus explicationis sequitur, Deum non videre propriè, notitia sui, quod enim aliud principium supponit illa notitia.